

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-510/17, Del Valle Ruíz i in./Komisja i SRB, które w dniu 10 sierpnia 2022 r. wnieśli Antonio Del Valle Ruíz, Alejandra Pérez Mina, Alejandro Finkler Kudler, Alonso de Garay Gutiérrez, Arantzazu Del Valle Diharce, Arturo Grinberg Kreimerman, Carlos Ruíz Sacristán, Edmundo Del Valle Diharce, Elias Abadi Cherem, Enrique Rojas Blásquez, Eugenio Santiago Clariond Reyes, Fernando Ramos González de Castilla, Gerardo Madrazo Gómez, Germán Larrea Mota Velasco, Jacobo Troice Jalife, Jaime Abadi Cherem, Jorge Esteve Recolons, José Eduardo Del Valle Diharce, José Manuel Fierro Von Mohr, José María Casanueva Y Llaguno, Juan Pablo Del Valle Perochena, Julio Andrés Maza Casas, Luís de Garay Russ, Luis Francisco Suinaga Aguilár, María de Guadalupe Del Valle Perochena, Rogelio Barrenechea Cuenca, Xochitl Montero De Garay, Inmobiliaria Asturval SA de CV, Bauhaus Partners Ltd, DGFam Fund LP, Eureka Global Pte Ltd, Fideicomiso 70385-0 Bancomer (Antonio Cosío y Familia), Tanoak Ltd, GBM Capital Bursátil SA de CV, Fondo de Inversión de Renta Variable, GBM Fondo de Inversión Total SA de CV, Fondo de Inversión de Renta Variable, GBM Global SA de CV, Fondo de Inversión de Renta Variable, Grow Investments LP, Grupo Bursátil Mexicano SA de CV, Casa de Bolsa, Hechos con Amor SA de CV, Miura LP, Simple Investments LP, Terra Gamma Partners CV

(Sprawa C-539/22 P)

(2022/C 398/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Antonio Del Valle Ruíz, Alejandra Pérez Mina, Alejandro Finkler Kudler, Alonso de Garay Gutiérrez, Arantzazu Del Valle Diharce, Arturo Grinberg Kreimerman, Carlos Ruíz Sacristán, Edmundo Del Valle Diharce, Elias Abadi Cherem, Enrique Rojas Blásquez, Eugenio Santiago Clariond Reyes, Fernando Ramos González de Castilla, Gerardo Madrazo Gómez, Germán Larrea Mota Velasco, Jacobo Troice Jalife, Jaime Abadi Cherem, Jorge Esteve Recolons, José Eduardo Del Valle Diharce, José Manuel Fierro Von Mohr, José María Casanueva Y Llaguno, Juan Pablo Del Valle Perochena, Julio Andrés Maza Casas, Luís de Garay Russ, Luis Francisco Suinaga Aguilár, María de Guadalupe Del Valle Perochena, Rogelio Barrenechea Cuenca, Xochitl Montero De Garay, Inmobiliaria Asturval SA de CV, Bauhaus Partners Ltd, DGFam Fund LP, Eureka Global Pte Ltd, Fideicomiso 70385-0 Bancomer (Antonio Cosío y Familia), Tanoak Ltd, GBM Capital Bursátil SA de CV, Fondo de Inversión de Renta Variable, GBM Fondo de Inversión Total SA de CV, Fondo de Inversión de Renta Variable, GBM Global SA de CV, Fondo de Inversión de Renta Variable, Grow Investments LP, Grupo Bursátil Mexicano SA de CV, Casa de Bolsa, Hechos con Amor SA de CV, Miura LP, Simple Investments LP, Terra Gamma Partners CV (przedstawiciel: J. Pobjoy, Barrister-at-Law)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Królestwo Hiszpanii, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, Banco Santander SA

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania, aby ten wydał orzeczenie zgodnie z oceną prawną dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości; oraz
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie w postępowaniach przed Trybunałem Sprawiedliwości i przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą w jego uzasadnieniu dwa zarzuty.

Po pierwsze, Sąd popełnił błąd, a) uznając, że wnoszący odwołanie byli w stanie skorzystać z przysługującego im prawa do skutecznego środka prawnego na podstawie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w sytuacji, gdy pozwane w pierwszej instancji nie przekazały kluczowych dokumentów, na których się oparły i/lub które miały istotne znaczenie dla decyzji, które były przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności [wydanej przez SRB na sesji wykonawczej decyzji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. dotyczącej przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español SA oraz decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español SA (¹)], w tym nieokrojonej wersji decyzji SRB, której stwierdzenia nieważności wnoszący odwołanie żądają; oraz b) nie uwzględniając i/lub nie przestrzegając wymogów związanych z prawem do rzetelnego procesu i prawem do równości broni, które gwarantuje art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Po drugie, Sąd błędnie uznał, że w celu wykazania, iż pozwane w pierwszej instancji popełniły oczywisty błąd w ocenie, wnoszący odwołanie muszą przedstawić dowody wystarczające do pozbawienia dokonanej przez pozwane w pierwszej instancji oceny okoliczności faktycznych „wiarygodności”.

(¹) Dz.U. 2017, L 178, s. 15.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 22 czerwca 2022 r. w sprawie T-797/19, Anglo Austrian AAB AG, w likwidacji/Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu 1 września 2022 r. przez Anglo Austrian AAB AG, w likwidacji

(Sprawa C-579/22 P)

(2022/C 398/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Anglo Austrian AAB AG, w likwidacji (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny, Belegging-Maatschappij „Far-East” BV

Żądania wnoszącego odwołanie

1. uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 czerwca 2022 r. w sprawie T-797/19, Anglo Austrian AAB AG, w likwidacji i Belegging-Maatschappij „Far-East”/EBC;
2. stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 listopada 2019 r., którą EBC cofnął wnoszącemu odwołanie zezwolenie na prowadzenie działalności jako instytucji kredytowej;
3. pomocniczo, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej, jeżeli Trybunał uzna, że nie jest w stanie wydać orzeczenia w sprawie;
4. obciążenie EBC kosztami wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie powołuje siedem zarzutów.

Po pierwsze, Sąd przekroczył granice swojej właściwości i naruszył prawo Unii w postaci art. 263 TFUE poprzez wyraźne rozstrzygnięcie spornych kwestii dotyczących wykładni i stosowania krajowego prawa austriackiego.

Po drugie, Sąd powinien był odmówić właściwości EBC,

- a) ponieważ EBC nie jest właściwy w zakresie decyzji dotyczących przepisów w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;
- b) ponieważ EBC nie ma uprawnień do stosowania prawa krajowego;
- c) ponieważ EBC jest uprawniony wyłącznie do ustanawiania sankcji w celu stosowania prawa Unii mającego bezpośrednio zastosowanie, oraz
- d) ponieważ nadzór sprawowany przez EBC ogranicza się do kombinacji działalności depozytowej i kredytowej.